

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid haar aangifte van 3 april 2001, die door het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland ter verdere afhandeling in 2001 is toegestuurd, is kwijtgeraakt.

Beoordeling Bevindingen

1. In juli 2000, werd verzoekster slachtoffer van een zedendelict. Van dit delict deed zij op het politiebureau van Culemborg aangifte. In deze zaak waren er twee verdachten, F. en W.
2. In september 2000 kwam verzoekster gedwongen in de prostitutie in Amsterdam terecht. Zij werd mishandeld en wist na een periode van zeven maanden te ontsnappen. Na haar ontsnapping verbleef verzoekster een tijd in een opvanghuis in Leeuwarden.
3. Op 3 april 2001, direct na haar ontsnapping, deed verzoekster aangifte van de onder 2. genoemde strafbare feiten. Zij deed dit in Leeuwarden, ten overstaan van twee ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Het opnemen van de aangifte duurde de hele dag. Toen de aangifte was opgenomen deelden de politieambtenaren mee dat haar aangifte naar het politiebureau van Culemborg zou worden gestuurd, ter verdere afhandeling. Hier werd toe besloten omdat de verdachte in deze zaak, W., ook verdachte was in de andere zedenzaak, waarvan verzoekster aangifte had gedaan (zie onder 1.). Het leek de Amsterdamse agenten beter om de zaak door hun collega's van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid te laten afhandelen.
4. In een telefoongesprek heeft politieambtenaar B. van het politiekorps Amsterdam-Amstelland overleg gehad met een collega van het politiekorps Gelderland-Zuid. In dit gesprek werd afgesproken dat verzoeksters aangifte naar Culemborg zou worden gestuurd. De aangifte werd vervolgens per post naar het politiebureau Culemborg verzonden.
5. De aangifte van verzoekster werd door politieambtenaar I. van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid ontvangen. Omdat de eerste aangifte van verzoekster al tot een veroordeling van een verdachte had geleid en de zaak om die reden was afgesloten, besloot I. om verzoeksters aangifte van 3 april 2001 weer per post terug te sturen naar Amsterdam, omdat hij van mening was dat het regionale politiekorps Gelderland-Zuid in deze zaak weinig kon betekenen.
6. Verzoeksters aangifte werd niet door het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland ontvangen. Tot op het moment dat verzoekster zich tot de Nationale ombudsman wendde, is verzoeksters aangifte verdwenen.

7. Bij brief van 11 februari 2008 liet de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid aan de Nationale ombudsman weten dat politieambtenaar I., nadat hij met zijn Amsterdamse collega's had overlegd, de aangifte in een postbak had gelegd om naar Amsterdam te worden verzonden. Vervolgens moet er volgens de korpsbeheerder iets niet goed zijn gegaan. Of er was iets niet goed gegaan bij de verzending, of bij de ontvangst/verdere verwerking bij de politie Amsterdam-Amstelland. Wat er niet goed was gegaan, kon de korpsbeheerder niet aangeven, omdat de verzending niet was geadministreerd. Dat gebeurt nooit in dergelijke situaties.

8. Volgens de korpsbeheerder was politieambtenaar I. de aangifte niet kwijtgeraakt, omdat het niet duidelijk was waar de aangifte was kwijtgeraakt. De korpsbeheerder is van mening dat de oorzaak van het kwijtraken van de aangifte niet achterhaald kan worden. Op zichzelf vond de korpsbeheerder het wel onzorgvuldig dat de aangifte uit beeld was geraakt.

Beoordeling

9. Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert. Dit vereiste brengt in ieder geval met zich mee dat een bestuursorgaan er zorg voor dient te dragen dat de postbehandeling zodanig is georganiseerd dat inkomende en uitgaande post wordt geregistreerd.

10. De Nationale ombudsman is van oordeel dat politieambtenaar I. de aangifte niet had moeten verzenden, op de wijze waarop hij dat gedaan heeft. Zeker nu het ging om een aangifte van een zeer ernstig strafbaar feit, acht de Nationale ombudsman het niet voldoende dat I. de aangifte enkel in de postbak heeft gelegd. I. had er tenminste voor moeten zorgen dat de aangifte als verzendpost werd geregistreerd, zodat daarna gecontroleerd had kunnen worden of verzoeksters aangifte daadwerkelijk was verzonden. De Nationale ombudsman kan de korpsbeheerder niet volgen in zijn redenering dat de aangifte niet is kwijtgeraakt door I., omdat niet achterhaald kan worden wat de oorzaak van het kwijtraken is. Dat niet meer te achterhalen is wat de oorzaak is, rekent de Nationale ombudsman de korpsbeheerder juist aan. Als de te verzenden aangifte geregistreerd was in de administratie, was het wellicht mogelijk geweest om te achterhalen wat er met verzoeksters aangifte was gebeurd. Nu I. er niet voor heeft gezorgd dat de te verzenden aangifte adequaat werd geregistreerd, heeft hij gehandeld in strijd met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Slotbeschouwing

Verzoekster is slachtoffer geworden van een zeer ernstig strafbaar feit: zij is tot prostitutie gedwongen. Zij heeft de moed verzameld om aangifte te doen bij de politie zodat de verdachte strafrechtelijk kon worden vervolgd. Verzoekster verwachtte in dat opzicht bescherming van het strafrecht en op die bescherming mocht zij ook rekenen. Door de onzorgvuldige handelwijze van de politie heeft verzoekster deze bescherming niet gekregen en is de verdachte tot op de dag van vandaag nog steeds niet strafrechtelijk vervolgd. De Nationale ombudsman vindt dat ernstig. Van de politie mag verwacht worden dat zij aangiftes van ernstige strafbare feiten extra zorgvuldig en voortvarend afhandelt. Het is onjuist dat er in een ernstige strafzaak, zoals in het geval van de zaak van verzoekster, geen strafvervolgning plaats kan vinden, omdat de aangifte van het slachtoffer is zoekgeraakt. De Nationale ombudsman begrijpt dat de Nederlandse politie organisatorisch is opgedeeld in verschillende korpsen, maar dat doet niet af aan de noodzaak dat de Nederlandse politie een verantwoordelijkheid heeft om aangiftes op een goede manier af te handelen. Dit is een verantwoordelijkheid die alle korpsen raakt en korpsen moeten daarom waarborgen dat zij goed samenwerken. De burger mag niet de dupe worden van een afspraak tussen twee politiekorpsen over de vraag welk korps de aangifte verder zal afhandelen, zonder dat gewaarborgd is dat een aangifte tussen twee korpsen kwijtraakt.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van een ambtenaar van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid te Nijmegen, is gegrond, wegens strijd met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen.

Onderzoek

Op 6 november 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw V. te Nieuwegein, met een klacht over een gedraging van een ambtenaar van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

De betrokken ambtenaar gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

De reactie van de korpsbeheerder gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 22 oktober 2007.

Intern klachtdossier van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid, inzake verzoeksters klacht.

Brief van de korpsbeheerder aan de Nationale ombudsman van 11 februari 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond